

DE VRIENDENBAND

mededelingenblad
van de Vereniging
Vrienden van de Atletiek
augustus 2026
75° jaargang
nr. 4

In dit nummer o.a.

Geschiedenis van de
VRIENDEN VAN DE ATLETIEK (6)

Het fenomeen
FEMKE BROEDERS-BOL

Voor het voetlicht: **ANNELOES
BEENAKKERS-BOSMAN**

Vrienden Jeugdfonds:
ONDER 18 BOVEN (deel 2)

De Vriendenband

Inhoudsopgave

pagina

75e jaargang nummer 4, 2026

Van de voorzitter	1
Van het secretariaat	2
Uitnodiging Reünie 2026 Papendal.....	4
In Memoriam Rinus de Schipper.....	5
Raadselachtig	6
Nadine Broersen onderscheiden	8
Advertentie Global Sports Communication	9
Geschiedenis van de Vrienden van de Atletiek (6)	10
Een ode aan alle betrokken ouders van sporters.....	14
Advertentie Elly van Hulst Real Estate, Lda.....	17
Stichting Atletiekerfgoed	18
Door het bos de bomen (niet meer) zien	20
Het fenomeen Femke Broeders-Bol	23
Voor het voetlicht: Anneloes Beenackers-Bosman.....	24
Haarlem Atletiek blaast 10.000 m op de baan nieuw leven in	30
Advertentie Praktijk Energiek	31
Vrienden Jeugdfonds op de voet gevolgd.....	32
Toeval bestaat niet. Of toch? + Advertentie Max4Home	35
Op zoek naar... ..	36
Vrienden fietsweekend.....	39
Onze jarigen	40

Kopij Vriendenband oktober 2026
Graag vóór 20 september 2026
aan de redactie:
Piet Wijker
De Uitkijkklaan 12, 1974 XP IJmuiden
pietwijker@gmail.com
tel.: (0255) 513 700 / (06) 202 19 316

Van de voorzitter

Een bomvolle sportzomer. Dat kun je wel stellen als je een trouwe volger bent van sportevenementen als de WK Voetbal, Wimbledon, Tour de France, Formule 1 en ook van atletiek houdt. En dan zelfs een hittegolf hebt moeten trotseren. Onder die omstandigheden was de schaduw vast uw grote vriend.

Laat ik atletiek er even uitlichten. Natuurlijk gingen de Diamond League wedstrijden gewoon door en maakte Femke Broeders-Bol flinke stappen op de 800 m. Op het moment van schrijven dezes nog net 0,06 seconden boven het Nederlandse record van Ellen van Langen. Het toont maar weer eens aan hoe sterk deze prestatie met 1.55,54 van Ellen is, gevestigd op 3 augustus 1992 tijdens de Olympische Spelen in Barcelona! Records zijn er om verbeterd te worden. Ook van dit record zal de houdbaarheidsdatum na 34 jaar serieus op de proef worden gesteld en daar zal Ellen vast vrede mee hebben.

Een ander stokoud record is het wereldrecord op het meer incurante nummer de mijl (laat de Britten het niet horen). Tijdens de Diamond League wedstrijd in Londen bracht de Brit Josh Kerr dit naar 3.42,66. Sinds 1999 was dit record van de Marokkaan Hicham El Guerrouj. In zekere zin bracht Kerr het wereldrecord weer 'thuis', nadat de Brit Roger Bannister in 1954 als eerste atleet ooit de mijl onder de vier minuten liep (3.59,4).

Als gevolg van de extreme hitte konden de NK Atletiek U18 en U20 in Utrecht helaas geen doorgang vinden. Een verstandige beslissing uit oogpunt van de gezondheid van atleten en vrijwilligers. Uiteraard jammer dat hiermee een (laatste) mogelijkheid ontbrak voor kwalificatie aan een internationaal toernooi. Dat gold ook voor een aantal jonge talenten uit Caribisch Nederland, dat met een stevige delegatie speciaal voor dit NK naar Utrecht was gekomen. Compliment voor de organisatie die in de dagen hierna vervangende wedstrijden aanbood, ook al voelde dat niet aan als een NK.

Heet was het ook tijdens de EK U18 in Rieti (ITA) waar atleten, ook bekend bij het Vrienden Jeugdfonds, mooie prestaties behaalden en maar liefst vier medailles scoorden. Voor een impressie verwijs ik graag naar het artikel van Wim van der Krogt verderop in deze Vriendenband.

En ondertussen gaan de voorbereidingen voor de omzetting van vereniging naar stichting Vrienden van de Atletiek gestaag voort met afspraken bij de notaris, re-styling van de website, het formeren van een 'redactieraad' (communicatie) en natuurlijk de Jubileumreünie op zaterdag 31 oktober a.s. op Papendal. Vergeet niet om u hiervoor aan te melden. Het belooft een mooie middag te worden als afsluiting van het 75-jarig jubileum en de doorstart per 1 januari 2027 als Stichting Vrienden van de Atletiek. Ik zie u graag daar!

Rien van Haperen, voorzitter

Van het secretariaat

Adres secretariaat:

Jaap van Amsterdam, Irenestraat 74, 2161 PZ Lisse,

Tel.: 0252 418414 of 06 29288128,

E-mail: secretaris@vriendenvandeatletiek.nl

Website: <http://www.vriendenvandeknau.nl>.

Mocht iemand bezwaar hebben dat zijn gegevens via de Nieuwsbrief aan de leden gecommuniceerd worden of anderszins, laat dit dan even weten via ons mailadres. Wij zullen je mailadres dan uit ons bestand halen. Daarnaast gaan wij ervan uit dat foto's op de website gewoon gepubliceerd kunnen worden, als ook gegevens via De Vriendenband. Mocht je op welke wijze dan ook hiertegen bezwaar maken, laat dit dan ook aan ons weten.

Graag verzoeken wij de leden om het secretariaat te melden, indien uzelf of een u bekende getroffen is door een overlijden, ongeval, ziekte etc.. Wij publiceren hierover pas met instemming van betrokkene(n). Ook geboortes of welke feestelijke gebeurtenissen dan ook willen wij graag delen met onze leden.

Mededelingen:

- Enkele belangrijke data de komende periode zijn:

27 augustus Golfdag op Golfpark De Haenen in Breda;

5/6 september Fietsweekend. Zie ook pag. 39

31 oktober Reünie/Eindfeest/75-jarig Feest op Papendal (uitnodiging zie pagina 4)
Graag per omgaande z.s.m. inschrijven en betalen;

1-1-2027 Start van de Stichting Vrienden van de Atletiek (binnenkort wordt iedereen uitgenodigd om Vriend van de Stichting te worden Goud of Zilver). Graag allemaal ondersteuning continueren!!!

- Op de achtergrond zijn een zestal leden bezig om een geheel nieuwe website te bouwen, een nieuwe vorm voor een Nieuwsbrief te maken (ter vervanging van de oude Vriendenband) en een nieuwe “leden” administratie op te zetten. Daarmee zijn we helemaal up to date voor de toekomst en kunnen we al onze activiteiten in de nieuwe stichting verder uitbouwen. Met name ontmoetingen, Fietsweekend, Golfdag en natuurlijk de Jeugdfonds activiteiten zullen blijven bestaan.

-
- Ondertussen gaat het zomerseizoen gewoon door en is het EK in Birmingham geweest met hopelijk erg mooie Nederlandse prestaties. Het voorseizoen belooft al het nodige. September is bij uitstek de maand van de promotie- en degradatiewedstrijden en dus voor de verenigingen erg spannend.

Overlijden

- Op 26 juni 2026 is Rinus de Schipper overleden op 84-jarige leeftijd. Zie pag. 5.

Ledeninformatie (blijde gebeurtenissen, ziekte e.d.)

- Tijdens de NK Senioren in Hengelo op zondag 26 juli werd ook aandacht besteed aan 125 jaar Atletiekunie. Daarbij werden twee leden van onze vereniging onderscheiden voor hun vele werk binnen de atletiek en daarbuiten.

Peter Vergouwen werd benoemd tot Lid van Verdienste (zie foto). Peter was jaren de bondsarts en heeft vele atleten weten te begeleiden naar mooie internationale successen.

Johan Knaap werd benoemd tot Erelid van de Atletiekunie voor zijn werk op organisatorisch terrein als jurylid nationaal en internationaal, official nationaal en internationaal, paralympisch official, wedstrijdleider en scheidsrechter op vele NK's en nog veel meer.

Het bestuur en leden van de Vrienden van de Atletiek feliciteren beide heren met deze onderscheidingen.

- Wij hebben vernomen dat kortgeleden Math Vilain een herseninfarct heeft gehad. Wij wensen hem en zijn familie veel sterkte en beterschap. Verder wensen wij alle leden die op enige manier met ziekten te maken hebben veel sterkte en beterschap, of met een nieuwe geboorte veel plezier en een echtvereniging de beste wensen.

Vacatures

- **Voor de nieuwe situatie na 1-1-2027, als we als stichting verder gaan, willen we graag ook jonge leden uitnodigen die ons willen helpen met content voor de nieuwe website te maken, social media als Tik Tok, Instagram en andere media bij te houden of niet leden die in hun vrije tijd met leuke filmpjes, stukjes etc. vragen om dit ook voor de Vrienden te doen. Met name in de nieuwe situatie van de stichting hebben wij vele handjes nodig bij de organisatie van vele activiteiten. Het kost weinig tijd en je kunt je ambitie op een goede manier voor een leuke stichting uitleven. Lijkt het je wat, neem dan contact op met het secretariaat of een van de bestuursleden.**

JUBILEUMREÛNIE 2026

Op 26 mei jongstleden brachten we een virtuele toast uit op het 75-jarig bestaan van de Vereniging Vrienden van de Atletiek.

Per 1 januari 2027 gaan we verder als Stichting Vrienden van de Atletiek. Een doorstart naar een toekomstbestendige organisatie voor ieder die de atletieksport een warm hart toedraagt en waar het Vrienden Jeugdfonds weer een belangrijke positie inneemt.

Een jubileumviering en tevens een doorstart! Reden voor een heuse reünie **op zaterdagmiddag 31 oktober 2026 in de Sydney Zaal van Hotel- en Congrescentrum Papendal.**

Deze jubileumreünie organiseren we weer graag samen met de topatleten uit de tachtiger jaren (TOPATL'80), waarvan velen lid zijn van de Vrienden van de Atletiek. Wij zorgen voor een aantrekkelijk programma uiteraard in een informele sfeer in een gezellige ambiance.

13.00 – 13.30 uur: Ontvangst met koffie, thee en welkomstwoord
13.30 – 16.30 uur: Walking Grab & Go Lunch, leuke intermezzo's en uitreiking Gouden Pluimen en Vrienden Bokaal. Alle tijd voor socializen
16.30 – 17.00 uur: Afsluiting met een borrelgarnituur en drankje

De kosten voor deelname aan de reünie bedragen € 35,-- voor leden van de Vrienden en € 50,-- voor niet-leden van de Vrienden. Ook partners zijn welkom voor de reguliere prijs van € 50,-- (en € 35,-- indien zij ook lid zijn).

Graag z.s.m. inschrijven en betalen **uiterlijk 10 oktober 2026** door middel van betaling op rekeningnummer **NL89 RABO 0357 8739 39 t.n.v. Vrienden van de Atletiek** o.v.v. reünie 2026 plus naam/namen.

Voor nadere informatie:

Jaap van Amsterdam,

secretaris@vriendenvandeatletiek.nl of

06.2928.8128

Marjo van Agt, marjovanagt@live.com of

06.5313.5382 (TOPATL'80)

Wij rekenen op een grote belangstelling in een sfeervolle ambiance!

Bestuur Vrienden van de Atletiek in samenwerking met TOPATL'80.

In Memoriam Rinus de Schipper

Borgharen 2 oktober 1941 – De Lutte 26 juni 2026

Ons lid Rinus de Schipper was getrouwd met Marianne Burggraaf. Samen vormden zij een bekend gezicht binnen de atletiekgemeenschap. Sinds 1996 waren ze lid van de Vrienden van de Atletiek. Beiden zorgden ze voor de organisatie van de fietstocht in de prachtige omgeving van de Lutte. Een hele belevenis. Rinus kende die omgeving op zijn duimpje. Vele trainingskilometers legde hij hier af met zijn “Memphis”-maatjes.

Zijn Sportieve Loopbaan

Met een grote groep jeugdathleten uit Losser en Glanerbrug fietsten ze samen naar het Diekmanstadion in Enschede. Eerst werd het hoogspringen, maar al gauw zag trainer Ronald Spierenburg een mooi lopend raspaard in hem. Dat resulteerde in een prachtige atletiecarrière.

Rinus de Schipper (uitkomend voor de Enschedese atletiekvereniging AC Memphis/ AC Fortis) behoorde in de jaren '60 tot de absolute top van Nederland op de middellange afstand en de 3000 m steeplechase. Op de NK's won hij 6 medailles:

- 1964 (Rotterdam): Brons op de 3000 m steeplechase in een tijd van 9.34,4.
- 1965 (Haarlem): Zilver op de 3000 m steeplechase in een tijd van 9.22,2.
- 1966 (Amsterdam): Brons op de 1500 m in een tijd van 3.49,0.
- 1966 (Haarlem): Zilver op de 3000 m steeplechase in een tijd van 9.14,6. (In ditzelfde topjaar liep hij op 31 juli in Den Bosch zijn p.r. van 9.12,6).
- 1966 (Utrecht) Een van zijn grootste sportieve prestaties was het behalen van het Nederlands kampioenschap op de 4 x 800 m estafette in 3.47,0. R. de Schipper, R. Lievense, L. Boxem en G. Mönnink.
- 1966 (Utrecht) Zilver op de 4 x 1500 m in 16.05,5. R. de Schipper, R. Spierenburg, R. Haarman en G. Mönnink. Zijn liefde en passie voor de sport leidden hem naar de ALO in Groningen. Samen met studiemaatje Tiemen Veneboer kregen ze op de academie les van o.a. oud-RKEAV-trainer Jan Hamelink. Rinus werd gymnastiekleraar aan de mavo in Losser en stond samen met een handvol andere enthousiaste hardlopers in 1984 aan de wieg van de oprichting de vereniging LAAC, die zich puur ging richten op de lange afstanden. In 1994 legden Rinus en zijn vrouw de basis voor de oprichting van de “loopgroep de Lutte”. De organisatie van de dorpsloop in de Lutte was hun geesteskind. Lopers als Gerard Nijboer, Tegla Loroupe, Carla Beurskens, Marten Kate, Thea Sybesma kwamen graag aan de start. We verliezen in hem een groot sportman en wensen de familie veel sterkte toe.

Harry Dost

Raadselachtig

(bron: Wikipedia)

Als een sportjack en een haarband samen 110 euro kosten en het jack kost 100 euro meer dan de haarband, hoeveel kost dan de haarband?

-even een nadenkpauze om het uit te rekenen-

Weet je het al? Een tientje? Tja, een begrijpelijk antwoord, maar natuurlijk fout! Want als de haarband 10 euro kost, betaal je voor het jack 110 euro (100 euro meer) en dan zou je bij de kassa 10 plus 110 is 120 euro moeten afrekenen, terwijl we in de eerste zin lazen dat het samen maar 110 euro kost.

Hoe komt het nu dat zoveel mensen het foute antwoord geven? Omdat zij op hun intuïtie vertrouwen in plaats van het te beredeneren. De beredenering van het foute antwoord heb ik hierboven al gegeven en ik neem aan dat je het goede antwoord nu zelf kunt beredeneren. (Controle: het juiste antwoord vind je op bladzijde 16)

=====

Een destijds beroemde hardloper, ooit winnaar van twee Olympische gouden medailles, nog altijd een bekende figuur, heeft er genoeg van om steeds herkend te worden als hij de deur van zijn huis uitloopt. Is daarom op het platteland gaan wonen, heerlijk rustig. Dicht bij een bos waarin hij geweldig fijn kan hardlopen. Want al zijn de hoogtijdagen voorbij, het lopen kan hij beslist niet missen. Rust thuis uit na een fijne training, hoort dat aan de achterkant van het huis een ruit sneuvelt. Pakt onmiddellijk de telefoon en belt de politie. Terecht want al snel staat een gemaskerde en gewapende man in het zwart voor hem. De hardloper begrijpt dat de politie zeker 15 minuten nodig heeft om bij hem te komen. De inbreker weet dat de Olympische medailles in een kluisje bewaard worden, ook dat deze duizenden euro's waard zijn en eist ze op. De hardloper krijgt vijf minuten om de kluis te openen en de medailles af te geven. Zo niet, dan dreigt de man na die vijf minuten zijn eerste kind dood te schieten en zo nodig drie minuten later de tweede die ook nog inwoont. Wat nu? Intuïtief schiet de kampioen een mogelijke oplossing te binnen. Volkomen irrationeel begint hij door de kamer te rennen en roept: "Ga je gang! Ik houd van mijn kinderen dus schiet ze maar dood!" Als de inbreker, verrast door deze gang van zaken met zijn wapen begint te slaan, gilt de hardloper: "Dit is een lijdensweg! Martel mij! Alsjeblieft, ga door!!"

De inbreker ervaart nu dat hij geen enkele macht heeft om te bereiken dat de kluis geopend wordt. Hij kan ervoor kiezen een moordenaar te worden maar dat heeft geen enkele zin, dan gaat de kluis zeker niet open. Waaruit blijkt dat deze rationele irrationaliteit, samen met de nu snelle komst van de politie, de beste overlevingsstrategie is!

= = = = =

Twee verhaaltjes die ik niet zelf bedacht heb, alleen iets bewerkt zodat ze voor ons beter herkenbaar zijn. De originelen kun je vinden in *Heuristics and Biases: The Psychology of Intuitive Judgment*, van Thomas Gilovich, Dale Griffin en Daniel Kahneman. Het tweede komt uit *The Strategy of Conflict*, van Thomas Schelling.

Waarom begin ik dit artikeltje er mee?

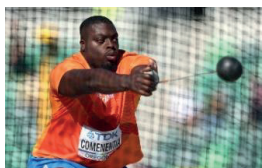
Intuïtie of beredeneren? Begaande paden gaan of 'iets gek', dan wel iets heel anders proberen? Het zijn vragen die op het pad van een trainer komen zodra deze gaat nadenken over de vraag hoe het nieuwe seizoen het best voorbereid kan worden, op weg naar welke doelen.

Zie een paar Vriendenbanden terug. Femke Bol en Laurent Meuwly. Afstappen van een onderdeel waarop je al een aantal jaren tot de absolute wereldtop behoort en een nieuw avontuur aangaan...

Andere voorbeelden: een atleet op een wat langer looponderdeel staat voor deze keuzes tijdens een tactisch verlopende, dus 'langzame' race. "Als ik wacht, wint 'Jan' die van ons allen verreweg de beste eindsprint heeft. Als ik er vol voor ga, ben ik waarschijnlijk 'op' als de finishstreep dichtbij komt." En weet je het nog? Joop Zoetemelk (geen vlijmscherpe eindsprint in huis) werd wereldkampioen, niet, zoals 'de gewoonte' was en is, in een eindsprint of met een flitsende demarrage in de laatste kilometers, want op dat laatste zou absoluut direct gereageerd worden. Nee, hij verhoogde lichtjes zijn tempo en sloop uit de groep weg. De concurrenten wisten eventjes niet wat te doen. Wat was dit niet? Tempo hoog houden? Toch demarreren? Ze wachtten net iets te lang en Joop was gevlogen. "Op zijn Zoetemelks", zoals sindsdien een gevleugelde uitdrukking is geworden. En denk ook nog eens aan het voorbeeld uit de Vriendenband waarin de superslimme machtsgreep van Jorrit Bergsma op de massastart genoemd is.

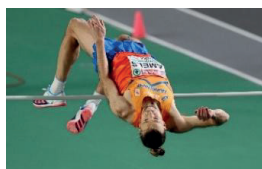
Snelheid, Kracht, Uithoudingsvermogen, Coördinatie van bewegingen, Tempohardheid opbouwen, Rust; het zijn allemaal heel belangrijke bouwstenen in de training. Maar de waarde van een goed psychologisch inzicht is voor trainer en atleet een zeker zo groot goed! De oorsprong van psychologie gaat in Europa terug tot de oude Griekse filosofen, zoals Socrates, Plato en Aristoteles, die de aard van de menselijke geest en ziel onderzochten. Aristoteles wordt vaak beschouwd als een van de eerste psychologen,

omdat hij het menselijke gedrag en denken bestudeerde. Aristoteles werd ook beroemd door na te denken over logica, en wel speciaal over een syllogisme. Dat is een logische redenering bestaande uit twee premissen en een conclusie, waarbij de conclusie noodzakelijk volgt uit de premissen.

Een voorbeeld om dit toe te lichten en dit schrijven mee af te ronden.

Premisse 1 Een kogelslingeraar is een atleet.

Premisse 2 Een hoogspringer is een atleet.

Conclusie Een kogelslingeraar is een hoogspringer.

(bron: Wikipedia)

Hugo Tijmsmans

Nadine Broersen onderscheiden

Nadine Broersen werd nog door ons Jeugdfonds ondersteund, toen zij zich wist te plaatsen voor de Olympische Spelen. Daarmee was zij de eerste. In 2012 kwam zij in Londen uit op de zevenkamp. Ze eindigde er als twaalfde. In totaal nam zij aan drie Olympische Spelen deel. Haar carrière omvatte verder een wereldindoortitel op de vijfkamp in 2014, naast later dat jaar een zilveren plak op de zevenkamp op de EK, zeven nationale outdoor- en vijf indoortitels plus drie nationale records. Het laatste daarvan, op de vijfkamp, werd pas dit jaar door Sofie Dokter verbeterd.

Na winst op de zevenkamp in 2016 bij het prestigieuze Decastar-evenement in Talence, kampte Broersen in de jaren erna met enkele zware blessures, waardoor ze op grote toernooien vaak voortijdig moest afhaken. Haar laatste nationale titel op de zevenkamp behaalde zij in 2023. Na 2024 zette zij er een punt achter.

Nadine heeft zich altijd zeer positief uitgelaten over de drie door ons Jeugdfonds ondersteunde jaren. Het artikel over het leuke gesprek dat zij in 2012 hierover had met Elly de Regt en Wim van der Krogt is op onze website terug te vinden in Vriendenband nr. 5 van dat jaar.

De Vrienden feliciteren Nadine Broersen van harte met haar onderscheiding.

Piet Wijker

Nadine Broersen na het behalen van de wereldindoortitel op de vijfkamp in 2014. (foto: Erik van Leeuwen; bron: Wikipedia)

GLOBAL SPORTS COMMUNICATION

Als een van de toonaangevende **sportmanagementbureaus** in atletiek streven we ernaar **onze sport** vooruit te helpen. Het zit in ons **DNA**. Of het nu gaat om topsportmanagement, evenementenorganisatie of sportmarketingprojecten, we streven naar **innovatie** en **voortgang**. Om dit te bereiken werken we samen met atleten en partners van **wereldklasse**.

Samen zijn we **#TeamGSC**.

Blijf op de hoogte!

Global Sports
Communication

Geschiedenis van de Vrienden van de Atletiek

Deel 6 2003-2012

Het bestuur van de Vereniging Vrienden van de Atletiek heeft in de aanloop van de overgang naar de Stichtingsvorm de wens uitgesproken om de geschiedenis van de dan 75-jarige vereniging vast te leggen in de laatste afleveringen van De Vriendenband, die nog verschijnen vóór de overgang naar de Stichting. In deze editie treft u deel 6 aan: de periode waarin de schrijver de voorzittershamer van de Vereniging Vrienden van de K.N.A.U. mocht hanteren. Een feitenrelaas.

In de vorige aflevering schreef Hugo dat 2002 een overgangsjaar was in de vereniging. Twee ervaren Vrienden hadden aangekondigd af te treden: Bob Vos en Mariet Thomas-Valkenberg. Mij viel de eer te beurt Bob Vos op te volgen als voorzitter. De wisseling van de wacht vond plaats tijdens de ALV/Reünie op 1 november 2003 in het Carlton Square Hotel te Haarlem.

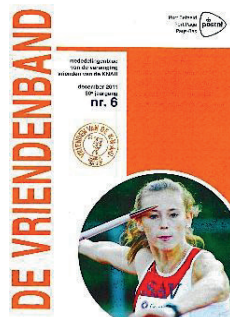

Foto Luuk van der Lee: Wilma en Bob

Foto Vrienden van de Atletiek: Bestuur 2003

Ook de zeer gewaardeerde hoofdredacteur van De Vriendenband Joop Kant noemde een einddatum. Hij bleef echter in functie, met echtgenote Wil als medeverantwoordelijke voor de verzending, tot eind 2005. Hij werd opgevolgd door de Limburgse journalist Jo Jeurissen. Jo heeft niet lang De Vriendenband kunnen verzorgen. Hij overleed op 19 juli 2007. Vanaf augustus 2007 tot september 2010 nam de voorzitter ook de taak van hoofdredacteur waar, tot hij werd opgevolgd door een echte schrijver, de huidige hoofdredacteur Piet Wijker. Met zijn komst verscheen De Vriendenband ook meer en meer in kleur. Aandacht voor de redactie van De

Eerste vriendenband in kleur

Vriendenband is noodzakelijk, omdat tot op vandaag het blad de belangrijkste band met de leden is.

Het bestuur van De Vrienden werd mede gevormd door:

Wilma van Gool-van den Berg (sprint), Esther Goedhart-Schot (kogel en discus), 800 meter lopers Riet van der Enden en Chris Konings, hoogspringer Peter Geelen en langeafstandloper Sjoerd Koster. In de loop van deze periode traden toe tot het bestuur: tienkamper Kees de Kort, Ellen van de Bunt (800 meter), Melchert Kok (loper van alle afstanden) en Ed Turk, oud-penningmeester KNAU). Ik noem expres hun atletiekspecialiteiten erbij, omdat in de loop van het decennium ook andere atletiekbetrokkenen tot de vereniging konden toetreden en dat waren niet altijd kampioenen en internationals van weleer, zoals bedoeld bij de oprichting.

Vanaf het begin nam het bestuur zich voor het vergaderdeel van de reünies te bekorten om meer ruimte te maken om elkaar te ontmoeten. De reünies, de belangrijkste verenigingsevenementen van het jaar vonden plaats in:

2004: Arnhem Openluchtmuseum	2005: Kerkrade Rolduc
2006: Zaanstad Zaanse Schans	2007: Groningen Euroborg
2008: Apeldoorn Omnisport	2009: Ankeveen "De drie Dorpen"
2010: Bergen op Zoom Markiezenhof	2011: Amsterdam Olympisch Stadion
2012: Eindhoven Eef Kamerbeek Atletiekcentrum	

De reünie in Zaanstad in 2006 behoort met die van Rotterdam 1994 tot de best bezochte met 180 deelnemers. Zo zou je het altijd willen zien: met drie buitenlandse Vrienden, een afvaardiging van de Duitse Freunde, twee oud-voorzitters (Frits en Bob), de voorzitter van de AU, de leiding van het Vrienden Jeugdfonds en de directeur van het Bonds bureau, nu onze voorzitter Rien van Haperen. Dat praat en netwerkt met elkaar, waar de vereniging en de atletiek weer van kunnen profiteren.

De reünie van Amsterdam in 2011 stond tevens in het teken van het 60-jarig bestaan van onze vereniging. 140 bezoekers kregen een gevarieerd programma voorgeschoteld.

Er waren presentaties van het Jeugdfonds en van Wigert Thunnissen over estafettes. Natuurlijk de onvermijdelijke 75-jarigen en een promotie van het EK2016 in Amsterdam. Leuk was het intermezzo, waarin de onlangs overleden Lidy Makkinje-Vonk een Gouden Pluim uitreikte aan het vrouwenestafetteteam dat tijdens het WK in Daegu (Z-Korea) het Nederlandse record evenaarde.

Op de foto v.l.n.r. Dafne Schippers, Anouk Hagen, Kadene Vassell, Nikki van Leeuwen, Jamile Samuel en Lidy Makkinje-Vonk. (foto: Marja Vervoort)

Tijdens de receptie overhandigde Hans Schulz van de Duitse Freunde een prachtig jubileumgeschenk aan de voorzitter.

De vereniging draaide ondertussen rustig door, steunend op het werk en de ervaring van Wilma van Gool-van den Berg. De vergaderingen verliepen in prettige sfeer en telkens werd een actuele activiteit aangepakt.

(Foto Marja Vervoort)

Een vast agendapunt op de reünies was de huldiging van de 75-jarigen, gewaardeerd door weinigen, verguisd door velen. Hoe dan ook, de traditie, gestart door Frits de Ruijter, werd gloedvol door Chris Konings voortgezet. We dienen alles te zien in het licht van de tijd.

Fietsdagen waren populair bij een kleine groep leden. Telkens stond wel iemand op voor de organisatie. Er werd o.a. gefietst in en rond Arnhem, Delft, Maarssen, Veenendaal en Roosendaal. Vrienden gingen ook golfen, o.a. in Spaarwoude. De Golfdag bleef tot op heden populair.

In 2003 trok het bondsbureau van de KNAU in bij NOC*NSF. Daar werd ook het jaarlijkse overleg gevoerd met een afvaardiging van het Uniebestuur. Agendapunten waren o.a. de samenwerking bij NK-trefpunten en het Vrienden Jeugdfonds.

Het werk van het Fonds onder leiding van Willem van der Krogt, Elly de Regt-Henzen en Jan van Heek kreeg steeds meer aanzien en waardering, al zou dat door de KNAU vaker mogen worden uitgesproken. Grote uitzondering was voorzitter Wim Slootbeek die het Fonds dikwijls dankte en prees voor de talentontwikkeling, een slecht bedeelde activiteit van de KNAU. Medestichter van het Vrienden Jeugdfonds Roelf van der Wijk verdiende in 2004 de Vriendentrofee, onze hoogste Verenigingsonderscheiding.

Om de aandacht te vestigen op het Fonds werd de afsluiting van het NK baan meermaals opgeluisterd met een Indische maaltijd, aangeboden door de Vrienden (met Sjoerd Koster als verantwoordelijke) voor atleten, officials en mogelijke sponsors.

De Vriendenband hield ons op de hoogte van alle zaken binnen de Vereniging. De rubriek “In de schijnwerper” van Hilda van Ingen liet ons nader kennis maken met o.a. **Frits de Ruijter**, Esther Goedhart-Schot, Wim van Hemert, Bart Kappenburg, Wilma van Gool-van den Berg, Ellen Joacim-Ort, Mieke Schenk, Herman Timme en sloot terecht af met een schijnwerper op zichzelf. Joop Kant beëindigde zijn veelgeprezen redacteurschap in 2005. Zoals boven vermeld neemt Jo Jeurissen het van hem over, waarmee we zeer zijn verguld.

Zijn overlijden in 2007 is een grote schok. Na een interimperiode neemt Piet Wijker de leiding over van ons blad in 2010 en zet de traditie voort met zijn “Voor het Voetlicht” artikelen.

Droevige berichten zijn onontkoombaar in een vereniging. In deze besproken periode werden we op de hoogte gesteld van het overlijden van Fanny Blankers-Koen (2004), Mijndert Blankenstein (2004), Netty Witziers-Timmer, Thea Langen en Wim Esajas (in 2005), Cor de Boer-Aafjes (2006), Ali Gerritsen (2007) en Foekje Dillema, Bart Kappenburg en Eef Kamerbeek (2008), Jan Potma (2010), Theo van de Rakt en Bob Spaak (2011), Aad Heere, Xenia van Bijleveld-de Jong en Gijs Takken (allen in 2012).

In 2005 weer eens een fantastisch bericht: Rens Blom, zoon van ons lid Wim Blom, wordt wereldkampioen polsstokhoogspringen met een sprong over 5,80 meter in Helsinki.

In 2007 maakt de Vriendenband melding van het feit dat de Vrienden het digitale tijdperk zijn binnengestapt met een Website. De KNAU verandert de werknaam in Atletiekunie (AU).

In 2007 nemen we ook afscheid van Wilma van Gool-van den Berg als secretaris, een groot verlies en tevens een uitdaging voor oud-tienkamper Kees de Kort.

In 2010 wordt de Stichting Atletiekerfgoed opgericht, een stichting van de Atletiekunie en de Vrienden van de Atletiek. Loon naar werken voor Paul van Gool, initiatiefnemer en eerste voorzitter.

Ook in dat jaar nemen we afscheid van penningmeester Ester Goedhart-Schot. Ed Turk volgt haar op.

In 2011 een unieke gebeurtenis: ons lid Sylvia Barlag wordt benoemd tot lid van de IAAF Council.

Ook in dat jaar maakte ik als voorzitter een videoreportage van het bezoek aan Frits de Ruijter thuis ter gelegenheid van de aan hem uit te reiken Vriendentrofee voor zijn grote verdiensten voor de atletiek. De video werd op de ALV te Amsterdam getoond.

Stichting Atletiekerfgoed verkreeg het fotoarchief van Theo van de Rakt, van onschatbare waarde.

In 2012 werd ik opgevolgd door **Els Stolk**, de eerste vrouwelijke voorzitter in de geschiedenis van de Vrienden.

In deze periode werden de Olympische Spelen gehouden in Athene, Beijing en Londen. Natuurlijk waren er ook leden van de Vrienden bij:

2004 Athene: Simon Vroemen, Chiel Warners en Lornah Kiplagat

2008 Beijing: Lornah Kiplagat

2012 Londen: Lornah Kiplagat

Deze aflevering was bedoeld om uw geheugen eens op te frissen met feiten en feitjes uit een niet al te ver verleden.

Stichting Atletiekerfgoed,

Chris van der Meulen

Chiel Warners
(bron: Wikipedia)

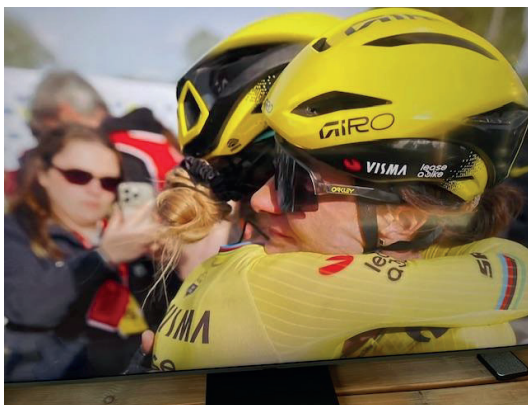
(wordt vervolgd)

Een ode aan alle betrokken ouders van sporters *)

(door Bert Vreeswijk; foto's Erik van Leeuwen en Bert Vreeswijk)

Inleiding

Laatst zag ik op social media topwielrenster Marianne Vos haar vader Henk Vos (78) in 2026 naar zijn laatste rustplaats brengen. Wat een verdriet en groot verlies voor deze geweldige sportvrouw, die jarenlang alles won wat er maar te winnen viel in zowel het wegwielerrennen, het veldrijden en het mountainbiken. Haar vader Henk en haar moeder Connie hebben haar van kleins af aan decennia-lang alle support gegeven en haar overal in binnen- en buitenland met de camper gevolgd. En toen ik wat beelden zag van vader en moeder Vos, bedacht ik mij hoe belangrijk die onvoorwaardelijke steun en betrokkenheid voor Marianne is geweest bij het behalen van al haar grote successen. Onlangs reed ze de wielerklassieker Parijs-Roubaix en ik hoopte dat ze deze race, die ze aan haar vader wilde opdragen, zou winnen. Dat lukte haar in een eindsprint met de Duitse Franzisca Koch helaas net niet, maar wat had ik het haar gegund!

Marianne Vos, hevig geëmotioneerd na haar nipt verloren sprint in Parijs-Roubaix. De koers die ze zo graag wilde winnen, als eerbetoon aan haar vader. Haar teamgenote, de Française Paline Ferrand-Prévot, begreep het verdriet en gaf haar na de finish een hele dikke knuffel

Wat kan sport met al die emoties dan toch mooi zijn

Het gaat in de sport in mijn optiek namelijk niet alleen om de prestaties – ook niet in de topsport. Het gaat vaak om veel meer. De ouders van wereldtoppers als Dafne Schippers, Anouk Vetter, Femke Bol, Niels Laros, Jessica Schilder, Nadine Visser en Sofie Dokter, om maar eens wat namen te noemen, hebben veelal dezelfde ervaring, zoals mag blijken uit de foto's. Het is namelijk de liefde voor je kind, de beleving en verbondenheid die je samen met je kind als ouders maakt als je ze van kleins af aan de zorg en aandacht geeft die ze verdienen en de gevoelens die je daarbij samen koestert.

Als ouders ben je enorm trots op je kind wanneer ze in hun studie of sport succes oogsten (of in het dansen of de muziek, als ze mooi piano of viool kunnen spelen). Los van op

welk niveau hij of zij haar hobby beoefent. **Karen Schippers**, de moeder van Dafne, zei het onlangs zo mooi in een interview in Runner's no 3.

'Natuurlijk ben ik trots, ontzettend trots! Net als dat ik dat ben op mijn andere twee kinderen. Ik heb Dafnes hele sportcarrière ervaren vanuit mijn rol als moeder, terwijl mensen daar misschien een ander beeld van hebben en mij meer zien als de moeder waarvan het kind zo geweldig heeft gepresteerd.'

Karen Schippers

Bondcoach Ronald Vetter in zijn dubbelrol als coach, maar vooral als vader. Hij genoot zichtbaar en intens met dochter Anouk, toen zij in 2016 in Amsterdam Europees kampioene werd op de zevenkamp met een nieuw Nederlands record (6626 punten)

Dafne Schippers zoekt mentale steun en troost bij vader Ernst en moeder Karen tijdens de Hypomeeting Götzis in 2014, als ze tijdens haar zevenkamp bij het hoogspringen blijft steken op slechts 1.69 m. Die steun blijkt effect te sorteren, want Dafne herpakt zich en eindigt in deze prestigieuze meerkamp op een opzienbarende 3^e plaats met een nieuw Nederlands record. (6545 punten)

Mijn eigen ervaringen als vader

Als vader van drie dochters herinnert mij dat aan mijn kleine meiden, in de tijd dat ze alledrie een andere sport op een bescheiden niveau beoefenden. **Anouk**, de oudste, zat op 7-jarige leeftijd op zwemmen en deed af en toe een mini-triatlonnetje. Dan zaten mijn toenmalige vrouw en ik soms uren in een zwembad, omdat ze die middag 25 meter schoolslag en 25 meter borstcrawl moest zwemmen. Maar wat was je trots als die kleine meid aan het eind van de middag een medaille kreeg omgehangen en ze vol trots het kleinood aan ons kwam laten zien!

En dan **Yelka**, mijn middelste dochter, die op haar 8e op welpen-basketbal zat. Hoe ik met mijn vrouw die kleintjes de beginselen van het basketbal bijbracht op woensdagmiddagen, wat heb ik er van genoten! Af en toe een oefenpotje tegen een ander clubje. En ja, wij reden met een aantal ouders de kids altijd naar dit soort wedstrijdje. We genoten er van en niks was ons teveel.

En dan mijn jongste dochter **Maranke**, die op 12-jarige leeftijd zeer enthousiast in de atletieksport actief was bij de jeugdmeerkamp en die daarnaast ook nog op turnen zat. Soms leek onze huiskamer wel een turnzaal, waar radslagen en handstanden bijna dagelijkse kost waren. Maar voor ons als ouders was het de mooiste tijd van ons leven. Soms als ik de vele plakboeken nog eens door zit te bladeren, dan koester ik al die mooie momenten en gaat mijn hart er nog een beetje sneller van kloppen. Ik had het voor geen goud willen missen.

Betrokken ouders hebben grote invloed op de successen van hun kind

Als ik naar atletiekwedstrijden ga kijken, dan zie ik regelmatig al die betrokken ouders langs de atletiekbaan hun zoon of dochter hartstochtelijk aanmoedigen. En als je er goed op let, zie je ook hoe belangrijk dit voor de atleten zelf is. Of hun zoon of dochter nu wint of niet, in hun ogen zijn ze oprecht supertrots op hun kind. In alle interviews die ik van aankomende atletiektalenten voor de rubriek *In the Spotlight* op deze website heb gemaakt, zeggen de geïnterviewde atleten/tes vaak dat ze het heel belangrijk vinden dat hun ouders bij de wedstrijden aanwezig zijn en hand- en spandiensten verlenen. Het is hun vertrouwde ankerpunt. En ja, als er eens tegenslagen moeten worden verwerkt zijn er ook belangrijke troostende woorden. Maar zeker worden de successen intens samen gevierd.

Louis en Angelica Schilder, de trotse en bevlogen ouders van topatlete Jessica Schilder die in Tokio wereldkampioene kogelstoten werd (20.29 m.), tonen tijdens wedstrijden altijd hun emoties

De ouders van meerkampster Sofie Dokter, Hendrike en Erik Dokter, vieren samen met Sofie en haar zusje Julia (net zichtbaar op de foto) de behaalde indoorewereldtitel op de vijfkamp in Toruń 2026, met als bonus een nieuw Nederlands record van 4888 punten

Wat kan sport dan toch mooi zijn. Dat is wat ik graag in dit stukje met de lezer wilde delen. En tot slot een welgemeend chapeau aan al die betrokken ouders!

**) Dit artikel is eerder gepubliceerd op de website: baan-atletiek.nl*

0-0-0-0-0-0-0

Antwoord Raadselachtig pag. 6:

Het juiste antwoord is natuurlijk 105 euro voor het jack en 5 voor de haarband.

Dé makelaar voor de Alentejo.

**Meer dan 20 jaar Makelaar in Portugal
met een Overheidslicentie
AMI no. 6392 APEMIP no. 3076**

**Wereldrecordhouder 3.000 m. '89-'01
Olympisch Atleet Los Angeles 1984, Seoul 1988
"Let me run your Business"**

Elly van Hulst Real Estate, Lda

Ons kantoor

Monte da Atleta
M1004-1, 7920-201 Alvito
Alentejo, Portugal

Alleen op afspraak

Algarve, Portugal

Mob: [+351] 919 843 978

E: info@property-runner.com

W: www.property-runner.com

Nieuws van de Stichting Atletiek Erfgoed

In de vorige Vriendenband ‘waren we er even niet’. Is er dan niets gedaan in die maanden? Nee, zo is het natuurlijk niet, maar soms is te verstrekken informatie minder interessant om er een artikeltje aan te wijden.

We hebben boeken en informatieve papieren ontvangen van diverse gevers. Blij mee!

Ook krijgen we met regelmaat vragen over uitslagen van wedstrijden. Soms kunnen we er, dankzij vooral de Atletiekwereld aan voldoen en als het prestaties betreft die de nationale ranglijsten hebben gehaald in de ranglijstenboekjes. Af en toe helpen ook de jubileumboeken van verenigingen, als deze ..X.. jaar bestaan. (We houden ons altijd aanbevolen voor deze boeken of ‘luxe versies’ van clubbladen, ze zijn een grote verrijking als bronnen van informatie, die het historisch overzicht van atletiek in Nederland steeds inzichtelijker maken!)

Dankzij zo’n boek, met hulp van Piet Wijker en via hem van Frank van Ravensberg, leerden we over de Kreigsmanbeker, die wij in Vriendenband 2026 nummer 2 beschreven. Kreigsman bleek niet alleen de nationale trainer-coach te zijn geweest, maar ook trainer van AV Haarlem. Toen de man terugging naar Zweden, werd hij erelid van die vereniging en gaf hij een ‘Kreigsman’-beker als wisselprijs, die bestemd was voor de atleet van de vereniging die de beste prestatie van het voorgaande seizoen had geleverd. Dankjewel voor deze info!

Nog een heel bekende Nederlander waarnaar een prijs is genoemd: Pim Mulier. Wat weten we over die prijs? In de N A U / K. N. A. U. / KNAU / Atletiekunie is zo snel geen Pim Mulier wisselprijs te vinden. Maar de man hield zich met veel meer sporten bezig, richtte ook bonden op. Bekend is zijn inbreng in rugby, voetbal, atletiek, schaatsen, bandy, hockey, tennis, ... Zelf had hij het meest met atletiek en schaatsen. Dat bracht mij op het idee eens op internet ‘bij de burens’ te gaan kijken. Het was snel raak SCHAATSHISTORIE.NL. Daaruit:

W.J.H. Mulierwisselprijs, ingesteld in 1955. Het bestuur van de vereniging De Friesche Elfsteden stelde in 1955 de W.J.H. Mulier wisselprijs in.

*Zilveren bord, Mulier wisselprijs
schaatsprijs van de Elfstedentocht vanaf 1955.
(34,3cm diameter)*

Het fraaie bord werd ontworpen door de Leeuwarder zilversmid J.A. van Houten. Hij plaatste het Mulier - familiewapen met drie schelpen op een rode achtergrond in het hart en daarom heen de wapens van de elf steden die allemaal met hun Hollandse naam werden vermeld.Het bord werd na 1955 uitgereikt aan de winnaars van de tocht, waarna hun namen in het bord werden gegraveerd. Maar de vijf rijders die in 1956 wel door de Elfstedenvereniging als winnaars werden erkend, staan er niet op. Dat waren: Aad de Koning, Maus Wijnhout, Jan van der Hoorn, Anton Verhoeven en Jeen Nauta. Zij kregen het bord niet, omdat zij gezamenlijk over de finish reden, waarna besloten werd hen geen prijs te geven. Zo werd Reinier Paping op 18 september 1963 de eerste. Evert van Benthem, tweemaal in 1985 en 1986, en Henk Angenent in 1997 volgden hem op. Nu ligt het fraaie bord in de vitrine van het Fries Scheepvaartmuseum in Sneek, waar de Elfstedenvereniging de prijzen voor de eerstvolgende wedstrijd tentoonstelt.

Gevonden!? Nee, toch niet! Vragensteller bleef hardnekkig, het moest iets van onze Unie zijn! Waarop het echte antwoord boven tafel kwam: het was eind jaren '60 de prijs voor de school die de Nationale Schoolatletiek finale won! De prijs was trouwens maar een heel kort leven gegend.

Dan nog even over de verhuizing van het depot, onze schatkamer. Intussen is er sprake van een andere locatie op het Papendalsterrein en een eerdere datum! Dus hebben wij in juli een Erfgoed-dag besteed aan inpakken. Dat was heel hard werken, maar het is gelukt want alles staat klaar in verhuisdozen. Gelijk geselecteerd waar we bijvoorbeeld meer exemplaren van hebben. (We krijgen immers minder ruimte.) Op 31 oktober willen wij bij de reünie, het grote Vriendenfeest een tafel in een rustig hoekje inrichten waar we deze neerleggen. Ieder die iets van haar/zijn gading vindt: neem kosteloos mee!

Met minder ruimte zijn we niet blij. Met een paar maanden? slecht bij ons materiaal kunnen ook niet, maar het is niet anders. Volgende keer hopelijk blijer makend nieuws over dit laatste onderwerp!

Hugo Tijsmans

Oude programmaboekjes voor Erfgoed

Wie nog oude programmaboekjes heeft liggen die uit allerlei nostalgische overwegingen nooit zijn weggegooid, maar waarvan de zin van het bewaren u in de loop der jaren geheel is ontgaan, gooi die dan vooral niet alsnog weg, maar schenk ze aan de Stichting Erfgoed, die ze maar wat graag wil hebben. Chris van der Meulen is hiervoor het eerste aanspreekpunt. De boekjes zijn een mooie illustratie van het tijdsgewricht waaruit zij voortkomen en dragen zo bij aan de verbetering van het beeld dat wij van ons atletiekverleden hebben.

Piet Wijker

(foto: Chris van der Meulen)

Door het bos de bomen (niet meer) zien

Bij het presenteren van resultaten van atletiekwedstrijden zie je achter de prestatie heel vaak (bij Diamond League wedstrijden bijna altijd) twee letters staan en dat zijn vaak WR: ER: NR: WL: MR: PB en SB, letters die aangeven dat deze prestatie op dat moment het beste is dat in een bepaalde categorie gerealiseerd is. De mooiste prestaties vind ik altijd de persoonlijke records (PB's), omdat iedere atleet er een heeft en die wil verbeteren. WR's, ER's en NR's zijn altijd PB's en bij mij kwam de vraag op hoe vaak een PB ook op nationaal niveau een topprestatie was. Kun je aan het aantal PB's op nationaal niveau zien, of de Nederlandse atletiek in de lift zit en of er bepaalde onderdelen sterk in opmars zijn?

Ik ben eens gaan kijken naar de Nederlandse Ranglijsten en heb een overzicht gemaakt van de beste prestaties aller tijden en hoeveel prestaties er jaarlijks bij de eerste 20 op deze ranglijst aller tijden kwamen. Dit is het overzicht van de leeftijdsgroep Vrouwen U20:

	2021	2022	2023	2024	2025	Totaal
100	0	1	0	1	1	3
200	0	0	1	2	1	4
400	0	1	2	0	3	6
800	1	1	1	0	2	5
1500	1	0	2	0	1	4
3000	1	0	0	1	2	4
100 H	2	0	0	0	1	3
400 H	1	2	1	0	2	6
steeple	0	0	1	1	0	2
ver	1	1	0	0	1	3
hss	2	3	1	0	2	8
hoog	0	2	0	1	0	3
pols	0	0	1	0	2	3
kogel	1	0	0	0	0	1
discus	0	1	2	0	1	4
speer	1	3	3	0	1	8
kogelsl	0	1	1	1	1	4
	11	16	16	7	21	71

De belangrijkste vier zaken die opvallen zijn:

1. De onderdelen 400 en 400 m horden scoren erg goed, maar dat is zeker voor de atletiekkenners geen verrassing,
 2. Speerwerpen en hink-stap-sprong zijn zeker geen onderdelen waarmee Oranje op internationaal niveau meetelt en toch groeit het in de breedte.
 3. 2024 was een slecht jaar als je het aantal prestaties telt die in de eerste 20 op de ranglijst AT voorkomen.
 4. 2025 lijkt een van de sterkste jaren te zijn volgens het onder 3 genoemde criterium.
- Wat zegt dit en wat betekent dit voor de toekomst? Antwoord: helemaal niets! Het is gewoon leuk om een keer in deze gegevens te kijken en te proberen er iets van te leren.

Door deze gedachte toch maar eens gaan kijken hoe de senioren ervoor staan op de ranglijst aller tijden en daarbij de periode genomen van 1-1-2021 tot aan vandaag (13 juli 2026). En dat levert het volgende op aan getallen:

	U20	Senioren	Totaal
	21-26	21-26	
100	3	8	11
200	5	9	14
400	6	9	15
800	6	5	11
1500	5	4	9
3000	6	10	16
100 H	5	9	14
400 H	6	7	13
steeple	5	12	17
ver	3	8	11
hss	8	5	13
hoog	3	4	7
pols	5	7	12
kogel	2	8	10
discus	5	4	9
speer	8	10	18
kogelsl	4	10	14
Totaal	85	129	

Behalve het feit dat het aantal beste prestaties op de Ranglijst Aller Tijden bij de senioren 52% hoger ligt dan bij de junioren roept het alleen maar meer vragen op:

1. Komen (top) atleten pas na hun 20e tot ontwikkeling?
2. Zijn er minder populaire onderdelen zoals speer, steeple en 3000 m aan het groeien in de breedte?

Vragen die aan de hand van deze tabellen niet beantwoord kunnen worden en wel om de volgende redenen:

- Eén atleet kan in één jaar meerdere keren een beste prestaties AT leveren, Neem bijvoorbeeld Emma Le Blanch bij kogel U20, pas 17 jaar en al ontelbare keren een PR gestoten en Femke Broeders-Bol, dit jaar al veel PR's op de 800 m.
- Dezelfde senioratleet kan in een periode van 6 jaar jaarlijks op de AT lijst komen, een U20 atleet twee of drie keer.

Emma Le Blanch in actie op de EK U18 in Rieti. (foto: Coen Schilderman)

In de tabel voor U20 zien wij dat 2025 een goed jaar was voor de ranglijst aller tijden en dan krijg je opnieuw vragen als je ziet dat voor 2026 tot nu (13-7-2026) toe het aantal prestaties op deze ranglijst bij U20 op 15 staat en bij de senioren op 33 en dan moeten de grotere wedstrijden nog plaats vinden, zoals de NK's, EK's en WK's.

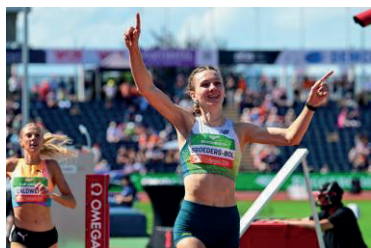
Kortom: met het beoordelen van deze ranglijsten ga je al heel snel appels met peren vergelijken, moet je diepere analyses uit gaan voeren om conclusies te trekken en lijkt het onmogelijk om de toekomst te voorspellen.

Eén conclusie kan dan getrokken worden: Atletiek in Nederland is booming, maar dat wisten wij ook al. Er worden ontzettend veel analyses gemaakt op een veel hoger niveau dan het mijne. Daarvoor hoef ik het wiel niet opnieuw uit te vinden, hoewel het leuk is om een keer het bos in te duiken om de mooiste bomen te zien en daarvan te genieten. Ik hoop wel op wat reacties naar aanleiding van deze “kronkel”.

Wim van der Krogt

Het fenomeen Femke Broeders-Bol

We kunnen er heel kort over zijn: wat Femke Broeders-Bol op de 800 m laat zien, is ongekend. Hordes vrouwen hebben er hard voor moeten werken om, vaak na jarenlange noeste trainingsarbeid, voorbij de magische grens van 2 minuten te komen, in navolging van de West-Duitse Hildegard Falck, die hier op 11 juli 1971 met 1.58,5 als eerste in slaagde. In de historie van de atletiek is dat na Falck tot op 30 juli, de datum waarop ik dit schrijf, 609 atletes ook daadwerkelijk gelukt. Maar wie zijn er nu eigenlijk, op Femke na, met een tijd onder de 2 minuten **BEGONNEN**? Terwijl Femke zelf inmiddels, amper vier races later, al op scherp staat om records te gaan aanvallen. Wij denken dan nog bescheiden aan het record van Ellen van

Femke Broeders-Bol wint haar derde serieuze 800 m ooit bij de FBK Games in Hengelo. (foto's: Erik van Leeuwen)

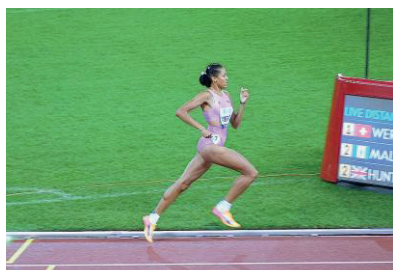
Langen. Maar wat te denken van het wereldrecord? Is dat een brug te ver?

Eén vergelijking nog: Keely Hodgkinson en Audrey Werro zijn gelauwerde 800 meterloopsters, aan wie de meeste kansen worden toegedicht om het wereldrecord van Jarmila Kratochvílová te verbeteren. Die twee hebben beiden een beste 400 metertijd van rond de 51 seconden staan (Keely 51,14 en Audrey 50,80). Femke Bol is op die afstand zo'n anderhalf tot twee seconden sneller. Kratochvílová was een 400 meterloopster die ongepland dat 800 meterrecord liep. Haar snelste 400 m was 47,99 s. Femke lijkt dus qua

Keely Hodgkinson.

basissnelheid meer op haar dan op Keely en Audrey.

Audrey Werro. (foto: Skyscraper2010; bron: Wikipedia.)

Wie heeft dus de meeste kans om dat record uit de boeken te schrappen? Het EK geeft wellicht het antwoord. Als u dit leest, weet u meer.

Piet Wijker

VOOR HET VOETLICHT

Anneloes Beenakkers-Bosman: vond atletiek gewoon leuk

Anneloes Beenakkers-Bosman: “Ik heb altijd plezier gehad in de sport. Ik deed het graag en doe het nog steeds graag. We lopen nu nog steeds met een groep. Het gaat gewoon door en we blijven er gezond bij, hè.”

(foto: Piet Wijker)

Infobox

Naam: Annemarie Louise (Anneloes) Beenakkers-Bosman

Geboren: 10 maart 1947 te Nijmegen

Discipline: middellange afstand

Titels: Ned. kamp.

Jun. A Outdoor: 1964, 1965 (cross)

Sen. Outdoor: 1967 (cross), 1968 (1500 m)

Medailles: NK Sen.: zilver cross 1966; 800 m 1966; 1500 m 1967

NK Sen.: brons 1500 m 1969

Deelnemer WK Cross: 1970 (Cross des Nations)

Deelnemer EK: 1969

Interlands: 10

Records: NR Sen. Outd.: 1500 m (1967 – 2 wkn)

PR's: 800 m 2.06,7; 1500 m 4.17,6

Bijzonderheden: Ereid Nijmegen Atletiek

Wij beoordelen de carrière van een atleet over het algemeen aan de hand van het aantal medailles dat werd behaald op kampioenschapstoernooien, zo mogelijk aangevuld met geleverde recordprestaties. We vinden dat we nu eenmaal meetlatten nodig hebben om vast te stellen hoe goed een atleet is (geweest). Zo bezien staat Fanny Blankers-Koen met viermaal olympisch goud, vijfmaal EK-goud, 12 wereldrecords, 58 nationale titels en 46 nationale records stijf bovenaan. Sifan Hassan volgt als goede tweede met driemaal olympisch goud, driemaal EK-goud, tweemaal WK-goud, eenmaal WK-indoor en EK-indoor goud, vier wereldrecords, vijf Europese records, drie nationale titels en drie nationale records. Bijvangst van dit korte onderzoekje is, dat onze mannen totaal niet in het stuk voorkomen. De enige mannen met olympisch goud zijn Eugene Omalla en Isayah Klein Ikkink op de mixed estafette in 2024 en de enige wereldkampioen die wij hebben is Rens Blom met zijn gouden polshoogplak uit 2005.

Maar ja, moet je eigenlijk wat onze vroegere en huidige toppers hebben bereikt, wel op zo'n manier proberen te ordenen? De omstandigheden waarin vroeger werd gesport zijn volstrekt onvergelijkbaar met die van nu, qua faciliteiten, attributen, sociale context en wedstrijd aanbod. En daarbij speelt de drijfveer waarmee de atleet zijn sport beoefent, ook een bepalende rol. Als het al of niet behalen van titels en records de overheersende factor zou zijn om vast te stellen in hoeverre een atleet 'geslaagd' is, zou je de carrières van het overgrote deel van onze vroegere en huidige toppers als 'mislukt' moeten beschouwen. En dat is natuurlijk aperte onzin.

Het is goed om te beseffen dat die drang aan ordening van onze atleten aan de hand van hun prestaties een uitvloeisel is van onze prestatiegerichte maatschappij. Dat wil niet zeggen dat we niet begeistert mogen raken van een door één van onze atleten geleverde topprestatie. Daar is op zich niks mis mee, maar er is meer onder de atletiekzón dan het behalen van titels en medailles. Plezier hebben in wat je als atleet hebt gedaan en trots op wat je hebt bereikt, bijvoorbeeld. Gaat het daar eigenlijk niet op de allereerste plaats om? Als het Femke Broeders-Bol alleen om de medailles en prijzen zou zijn gegaan, had ze beter bij de 400 m horden kunnen blijven. Ze kiest er echter voor om een nieuwe uitdaging, de 800 m aan te gaan, zonder te weten wat die haar zal brengen. Gewoon, omdat ze het leuk vindt, omdat dát haar tenslotte het meeste motiveert, een nieuwe uitdaging.

Zo beschouwd is Anneloes Beenackers-Bosman een goed voorbeeld. Hardlopen deed zij namelijk al van jongs af aan. Een natuurlijke drang, zou je zelfs kunnen zeggen. Anneloes: "Ik woonde in Nijmegen en wij gingen altijd met de jeugd al hardlopen op de weg, want het was niet druk. En dan won ik gewoon, ook van de jongens. Op een gegeven moment zei mijn vader van: *waarom ga je niet op atletiek?* Ik wist toen niet dat hij ook op atletiek had gezeten en dat-ie aan hink-stap-springen had gedaan. Ik zat zelf op turnen, maar had daar niet zoveel zin meer in. Toen ben ik samen met een vriendin, die ook in

dubio zat, naar de atletiek gegaan en bij Quick gekomen. Dat was een kleine groep met een vrouw die er training gaf. Eerst was dat op de Hazenkampseweg in Nijmegen, later op de Demstraat; daar hadden we dan een grasbaan.” Erg lang duurde de liefde voor Quick overigens niet. “Bij Quick had je als dame geen recht om mee te praten, geen stemrecht dus. Alleen maar de mannen. Toen zijn we met een hele groep vrouwen opgestapt en hebben wij een nieuwe vereniging opgericht, Numaga. Een aantal jaren later kwam Union erbij en toen kregen wij UNC, Union Numaga Combinatie.”

Kronkelen door het bos

Wat opvalt bij Anneloes Beenackers-Bosman is dat drie van de vier nationale titels die zij veroverde, crosstitels waren; de eerste al op haar 17de, bij de A-meisjes. Anneloes: “Ik liep heel graag in het bos. De natuur in en lekker kronkelen. Op een gegeven moment liep ik met de mannen mee. De dames bij ons..., dat was voor mij te langzaam. Ik liep met de mannen en de jeugd mee. Dan liepen we een 10 kilometer in interval, noem je dat zo? Ja, 10 kilometer. Dat ging hartstikke lekker, naar Groesbeek toe en dan weer terug, naar de baan.” Die liefde voor het bos is trouwens nooit overgegaan. “We trainen nou nog in het bos, ik twee keer in de week en Fri (haar man - PW) vier keer. Maar hij is ook nog trainer.”

Maar goed, atletiek is toch vooral een baansport, dus behaalde Anneloes bij de meisjes op de NK's in 1964 en 1965 zilver en brons op de 600 m en kwam zij op de 600 en 800 meter ook in de meisjes-landenploeg terecht, met als beste resultaat een overwinning op de 800 m in 2.14,0 tijdens de interland Nederland-Zweden in Breda in 1965. Het zijn in haar begintijd echter toch vooral die cross-successen, waar zij met de meeste voldoening op terugkijkt. “We liepen altijd met grote groepen. Het was gewoon..., veel strijd had je d'r aan.” Ze vindt het dan ook jammer dat de cross – of de veldloop zoals we deze atletiekdiscipline tegenwoordig noemen – zo aan belangrijkheid heeft ingeboet. Een verklaring is daarvoor wel te geven: vroeger was het in de winter de enige vorm van atletiek die je kon bedrijven. Tegenwoordig is door de opkomst van de indooratletiek dat plaatje nogal veranderd. Wellicht heeft die naamsverandering van cross naar veldloop ook te maken met de glooiende grasvelden waarover de titelparkoersen tegenwoordig bij voorkeur worden uitgezet. Echt ‘crossen’ over kronkelende bospaden, zoals het in oorsprong was bedoeld, is er tegenwoordig nauwelijks nog bij.

Nationaal record

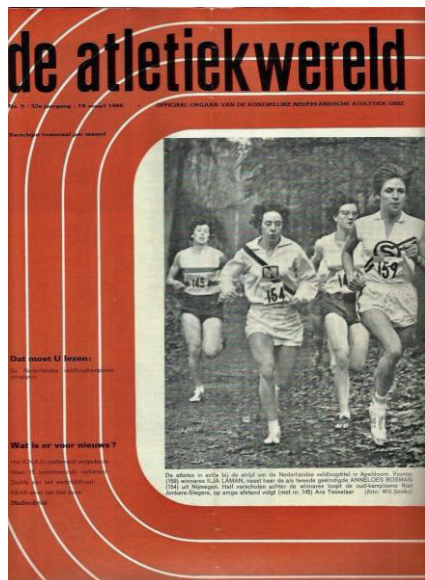
Voor Anneloes Beenackers-Bosman waren die afstanden op de baan te kort. “Ik was eigenlijk een tempolooptster. Op het eind had ik geen sprint meer.” Ze was dan ook heel blij dat in 1967 de 1500 m bij de vrouwen aan het wedstrijdprogramma werd toegevoegd. “De 3000 meter heb ik nooit meegemaakt. Die had ik ook graag willen lopen, maar die was er toen nog niet.” Op de 1500 m werd zij op haar 20ste, bij de eerste de beste gelegenheid op een NK, in 1967, tweede achter Maria Gommers, een jaar later gevolgd door haar eerste en enige titel op die afstand. Anneloes: “Maria was geblesseerd en toen

werd ik kampioen. Dat had ik echt niet verwacht, hoor”, klinkt het, verontschuldigend haast. Ze vergeet erbij te vertellen dat ze won met een voorsprong van bijna 23 seconden! En dat zij al in 1967, in april, het Nederlandse record op die afstand op de kaart had gezet. Met 4,49,4 was zij als eerste onder de door de KNAU gestelde limiet van 4.50,0 gedoken. Het feest duurde maar enkele weken. Toen ging Maria Gommers er zo’n zeven seconden onderdoor, om vervolgens met dat record flink aan de haal te gaan.

Overigens had Anneloes-Bosman haar naam toen al gevestigd. Reeds in 1966, haar eerste jaar bij de senioren, was zij op het NK Cross tweede geworden achter Ilja Laman, om later

dat jaar, bij de NK op een kletsnat Ookmeer op de 800 m in 2.11,5 tweede te worden, ditmaal achter Janny van Eyck-Vos, maar vóór Maria Gommers! Geen wonder dat diverse toptrainers zich met haar bemoeiden. Anneloes noemt Jan Blankers, Gerard Rinkel en Ben Kusmic. Die laatste beschouwt zij als haar hoofdtrainer. “Van hem kregen we ook de centrale trainingen”, legt Anneloes uit.

Op 19-jarige leeftijd al op de cover van de AW tijdens het NK Cross in 1966. V.r.n.l. Ilja Laman, Riet Jonkers-Slegers, Anneloes Bosman en Ans Tesselaar (foto: Wil Senho; bron: AW nr. 5, 1966)

Werk en training

De Nijmeegse trainde in die tijd al intensief, zeker volgens de toen gangbare opvattingen. Anneloes: “Iedere dag, soms zelfs twee keer per dag. Op mijn 17^e ben ik gaan werken. Ik had toen al verkering. Ik werkte bij een

elektrotechnisch bedrijf. Eerst zat ik daar achter een boekhoudmachine. Dat was leuk werk. En toen kwamen de ponsmachines, daar had ik een hekel aan. Ik vond het verschrikkelijk. Toen ben ik naar een andere baan gegaan, kwam ik bij de BVG terecht, dat is de Bedrijfsvereniging voor Gezondheid. Daar kwamen de formulieren van zieke mensen binnen en die moesten wij dan naar de dokter sturen, dat ze daar op tijd kwamen en zo, over heel Gelderland. Maar trainen en werken, het werd te veel. Dus wilde ik halve dagen gaan werken. Want als ik op een dag twee keer trainde, ging ik ’s-morgens om zeven uur samen met een clubgenoot in het bos trainen en ’s-avonds op de baan. Maar halve dagen werken bij BVG, dat ging daar niet. Terwijl we ’s-morgens of ’s-middags al vaak vrij hadden, omdat we klaar waren! Toen kwam ik hier in Molenhoek terecht, ben ik secretaresse geweest bij Therapeutisch Kinderinstituut Rozenhof. Een logopediste daar

noteerde en schreef alles op en ik moest dat uitwerken en de rapporten uittikken. Dat heb ik gedaan, totdat ik in verwachting raakte. Toen ben ik gestopt.”

Hoogtepunten

Als je Anneloes Beenackers-Bosman naar haar hoogtepunten vraagt, kijkt zij toch vooral terug op haar eerste crosstitel bij de senioren in Lisse in 1967, in de Keukenhof, waar zij Tineke van Wonderen net voorbleef, ondanks een verwoede eindsprint van de laatste; beiden noteerden dezelfde tijd. Daarnaast natuurlijk de unieke stunt van de Nederlandse vrouwen bij de Cross des Nations in Vichy in 1970, het officiële WK, toen Ilja Keizer-Laman (3^e), Anneloes Bosman (4^e), Berny Lenferink (5^e), Anneke de Lange-Stalman (7^e) en Carla Joosten (9^e) het landenklassement wonnen. Plus, enigszins verrassend toch wel, de EK van 1969 in Athene, waar zij op de 1500 m 9de werd in 4.17,6, haar PR op die afstand. Haar uitleg verheldert veel. “We waren maar met z’n negenen. En we hadden Fanny Blankers-Koen mee. Ja, dat was hartstikke gezellig. We hadden een hele fijne ploeg. Mijn ouders zijn toen ook mee geweest naar Athene. Daarvóór had ik een blessure gehad, een peesschede-ontsteking. Toen ben ik er een paar maanden uit geweest. Maar dokter De Jongste heeft mij toen goed geholpen. Die heeft voor mij gevochten dat ik mee kon doen. Die heeft mij gezegd: jij gaat wél! En ik heb dat toch eigenlijk waar kunnen maken, omdat ik in de finale ben gekomen.” Als derde tijdsnelste nog wel, want in haar serie ging zij mee met Maria Gommers; ze werden één en twee in 4.17,9 en 4.18,1. Alleen Paola Pigni was in de andere serie met 4.17,2 sneller. Toen hebben we afgesproken: we gaan in de finale op kop lopen en we zien wel.” Fri voegt eraan toe: ‘Jij liep bijna alles in baan twee’. Anneloes: “Ja, en omdat het aan het begin zo hard ging, heeft dat er waarschijnlijk voor gezorgd dat ik het aan het eind niet meer kon. Maar ik had toch nog een nieuw persoonlijk record, 4.17,6; ik had er toch nog weer wat afgehaald.” Maria eindigde als tweede, Ilja als vijfde en Anneloes als negende.

Drama

Er wordt veel geschreven over de niet te onderschatten rol die ouders spelen bij de prestaties van hun excellerende kinderen. Hoe belangrijk die steun voor hen is. In een ander artikel in dit blad wordt daar juist de loftrompet over gestoken. Kunt u zich voorstellen wat er dan met zo’n kind gebeurt als die steun plotsklaps wegvalt, in de meest absolute zin? Het overkwam Anneloes-Bosman in 1971. Op mijn vraag, of ze geen speciaal doel voor ogen heeft gehad, zoals bijvoorbeeld het halen van Olympische Spelen, was haar antwoord: “Nee, dat heb ik eigenlijk nooit gehad. Ja, limieten wilde ik halen. Die van het EK in Helsinki heb ik toen ook gehaald. Maar toen is mijn vader overleden, op de Nederlandse kampioenschappen in Drachten. Ik had net gelopen, dus kwam hij naar mij toe. Het was daar ontzettend heet. Toen zei mijn vader: *je hebt het goed gedaan*. Want ik was net weer begonnen na een blessure. Maar ik wist niet dat hij het aan z’n hart had, dat werd thuis nooit verteld. En op een gegeven moment wilde hij gaan zitten. Ik zeg: zal ik een deken halen? *Nee, die ga ik zelf wel halen*. Ging-ie naar de auto, deken halen. Hij gaat

zitten, gaat liggen... en weg! Hartstilstand, 55 jaar! Dat was zó'n klap! Toen ben ik met atletiek gestopt. Ik kon het niet meer, kon niet meer verder. Mijn ouders, die gingen altijd mee, die waren er altijd bij! En Fri, die was d'r ook altijd bij."

Begrijpelijk natuurlijk dat je na zo'n mokerslag acuut met lopen wil stoppen, maar als je dat je hele leven hebt gedaan, gaat dat gauw wringen. Anneloes: "Mijn oudste broer was al het huis uit, maar wij waren getrouwd en woonden nog bij mijn ouders in. Dus mijn moeder had nog steun aan ons. Wij waren hier in Wijchen een huis aan het bouwen en ja, toen is mijn moeder ook naar Wijchen verhuisd en hebben wij daar nog even bij haar ingewoond. Totdat ons huis klaar was." Intussen was zij in augustus 1971 toch maar weer begonnen met atletiek, "omdat je dat toch in je genen hebt." Atletiek op topniveau was er echter niet meer bij, hoewel ze in 1972 nog aan enkele wedstrijden heeft deelgenomen, inclusief een interland in Sittard tegen Canada, met een vierde plaats op de 1500 m als laatste wapenfeit. Anneloes: "Toen heb ik verder wel altijd aan de competities voor de vereniging meegedaan, 200, 800, estafette. Dat vond ik toen nog wel weer leuk." Fri: "We bleven wel trainen." En dat doen ze nu nog steeds. Anneloes: "Ik heb altijd plezier gehad in de sport. Ik deed het graag en doe het nog steeds graag. We lopen nu nog steeds met een groep. Het gaat gewoon door en we blijven er gezond bij, hè."

Actief voor de club

Je wordt natuurlijk niet zomaar erelid van Nijmegen Atletiek, zoals haar club tegenwoordig heet. Want actief zijn voor je club was haar al met de paplepel ingegoten. Anneloes: "Mijn vader was ook jurylid." Fri: "Die was ook redactielid. Bij jullie thuis was de hele redactie. Jouw moeder tikte het clubblad. En schrijven, stencillen en noem maar op." Anneloes: "Ja, dan moest het afgedraaid worden en gevouwen en daarna gingen we het door heel Nijmegen met de fiets rondbrengen." Fri: "Daar heeft ze mij aan te danken, hahaha." Anneloes: "Ja, we vroegen: wie wil d'r meedoen met het rondbrengen?" Fri: "Toen heb ik mij aangemeld, met nog een jongen. Dus toen kwam ik bij haar thuis." Het was de start van hun relatie. Ook het actief zijn voor de vereniging gaf haar veel plezier. "Ik heb zelfs nog bij de trainingen achter de bar gestaan, koffie en zo, weet je wel? Dat heb ik ook een hele tijd gedaan. Later werd ik jurylid en ook het secretariaat heb ik heel lang gedaan. Ik ben eigenlijk gestopt toen mijn moeder dementie kreeg en toen de kleinkinderen werden geboren (Anneloes en Fri kregen twee kinderen en ook twee kleinkinderen – PW). Dat is in 2004 geweest, zoiets. Ik denk dat ik in 2006 gestopt ben."

Fri Beenakkers heeft de hele carrière van zijn vrouw vastgelegd in een schitterend overzicht, een boekwerk welhaast, voorzien van talloze, vaak unieke foto's, gekopieerde krantenknipsels en begeleidende, in de 'ik(Anneloes)vorm' geschreven teksten. Nooit eerder zag ik zo'n fraai samengesteld overzicht. Eigenlijk zou de geïnteresseerde liefhebber dat ooit een keer moeten kunnen inzien. Een idee misschien voor op een reünie?

Piet Wijker

Haarlem Atletiek blaast 10.000 meter op de baan nieuw leven in

HAARLEM
ATLETIEK

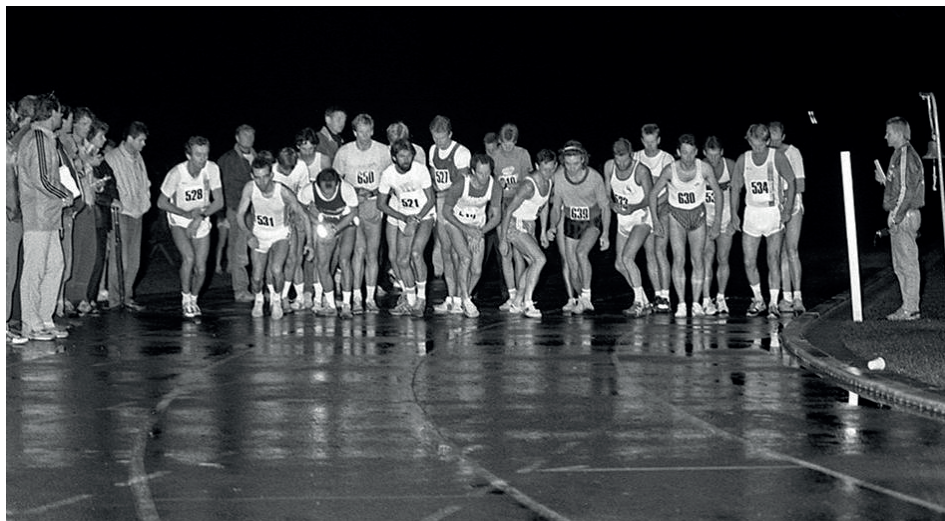
Ver in de vorige eeuw ontstond bij AV Haarlem de onderlinge 10.000 m op de baan, georganiseerd door Bap van der Pol. Die wedstrijd (waaraan later ook leden van andere verenigingen en zelfs schaatsers deelnamen) werd op een doordeweekse trainingsavond aan het einde van het baanseizoen georganiseerd. De eerste editie vond plaats in 1965 en in deze opzet werd de wedstrijd voor het laatst in 1994 georganiseerd. In 1965 finishten er 10 deelnemers, in 1987 kwam een recordaantal deelnemers over de finish (93 in 3 series).

Vanaf 1995 heeft de wedstrijd een andere opzet. De wedstrijd wordt niet meer op een doordeweekse avond georganiseerd, maar in het weekend van de onderlinge meerkampen. In 2009 is de 10.000 m vervangen door een 5000 m. Het aantal deelnemers is sinds de nieuwe opzet bescheiden.

Haarlem Atletiek waarin AV Haarlem vorig jaar is opgegaan, heeft nu het plan opgevat om de 10.000 meter op de baan weer nieuw leven in te blazen. Op donderdagavond 1 oktober vindt de 31^e editie plaats. Hiermee wil de club zowel leden van de eigen club als leden van andere verenigingen de kans geven om persoonlijke en clubrecords neer te zetten op de langste loopafstand op de baan. Het evenement vindt plaats vanaf 19 uur op de baan van het Pim Mulier sportpark, Jaap Edenlaan 4 in Haarlem.

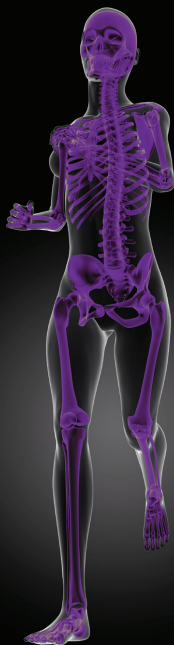
Voor wedstrijdathleten geldt een ruime limiet van 55 minuten om ook oudere masters de kans te geven een record neer te zetten. Trainers, sprinters, werpers en springers kunnen aan het einde van het seizoen zichzelf eveneens uitdagen om te kijken of ze deze afstand met succes kunnen volbrengen. Deelname staat open voor senioren, masters, U23, U20 en U18. Inschrijven kan vanaf 1 september via www.atletiek.nu onder vermelding van de verwachte eindtijd, zodat de 3 series zo goed mogelijk ingedeeld kunnen worden. Er geldt een maximaal aantal deelnemers van 90 (op volgorde van inschrijving). De laatste serie is bedoeld voor niet-wedstrijdathleten, die er een uur over mogen doen.

De wedstrijd geldt als open kampioenschap van Kennemerland. De snelsten kunnen een aanval doen op het baanrecord van Evert van Ravensberg uit 1978. Hij liep destijds 30.46. Als de wedstrijd een succes wordt, is het de bedoeling om hier weer een jaarlijks evenement van te maken.

Start van de derde serie 10.000 m in 1988 met o.a. Huib Akersloot (531), Kees van Dommele (521), Evert van Ravensberg (512, rechts naast Kees), Erik Kahls (630) en Ton van Doorn (534).
(foto: Conno du Fossé)

Frank van Ravensberg

Vegatest

Met de VEGATEST- methode kunnen uitspraken worden gedaan over zwakke organen, belasting door pesticiden of insecticiden, een gebrek aan bepaalde stoffen, aanwezige parasieten, vergiftiging met zware metalen overgevoeligheid voor bepaalde levensmiddelen en allergische reacties.

Vegacheck

Met behulp van de Vegacheck wordt van verschillende gebieden in het lichaam de reactie op prikkels gemeten. Wanneer het lichaam te sterk of te zwak op een prikkel reageert, is er sprake van een storing in het lichaam die ziekteverschijnselen oproept of kan gaan oproepen.

Quantumfysica

In 60 seconden meten welke tekorten er zijn.

072-5156782 • www.marjabak.nl
marja.bak@gmail.com

NATUURDEËRISCHE PRAKTIJK
ENERGIEK

Vrienden Jeugdfonds op de voet gevolgd

Onder 18 boven (deel 2)

Waarom deel 2? Het eerste deel kwam uit in de tweede Vriendenband van dit jaar na het succes van Dortmund. Daarna waren er allerlei wedstrijden, competities voor U18, maar moesten de Nederlandse kampioenschappen worden afgelast doordat het onverantwoord was om onder de – toen heersende – barre tropische omstandigheden atleten, vrijwilligers en toeschouwers twee dagen daaraan bloot te stellen. De jonge atleten lieten zich wel zien bij wedstrijden, verstopt tussen de “grote” senioren, zoals bij de grote voorjaarsklassiekers: de Ter Specke Bokaal, Harry Schulting Games en Gouden Spike, waar alle Talent Awards naar een U18 atleet gingen, terwijl dit toch een prijs was die bestemd is voor de meest opvallende prestatie voor een atleet van U20.

In het Italiaanse Rieti, een stad in Lazio, 100 kilometer ten Noordoosten van Rome, worden vaker kampioenschappen voor de jeugd gehouden; in 2026 was de organisatie van het Europees Kampioenschap voor U18 aan deze mooie stad toegewezen en konden atleten die geboren waren in 2009 en 2010 daaraan deelnemen, mits zij de gestelde limiet hadden gehaald binnen de daarvoor gestelde periode.

Zo ging Team NL met 16 atleten (7 mannen en 9 vrouwen) met een sterk begeleidingsteam en nog sterker gemotiveerd naar Zuid-Europa met de hoop dat het resultaat beter zou zijn dan het EK U18 van 2024, waar één bronzen medaille behaald werd (door Madelif van Leur op de 400 meter). En dat gebeurde: met 1x goud, 2x zilver en 1x brons en een aantal - net niet - 4e plaatsen lieten onze aanstormende talenten zien, dat er een basis is voor de toekomst.

De mooiste Nederlandse resultaten (top 5):

1. **Emma Le Blansch:** Je zag haar dit jaar bij bijna alle wedstrijden waar kogelstoten of discuswerpen op het programma stond. In Lisse won zij hiermee de Talent Award bij de Ter Specke Bokaal en bij bijna alle wedstrijden waar zij in de ring verscheen, kon een nieuw PR genoteerd worden en die lijn trok zij in Rieti “gewoon” door. Bij het kogelstoten liet zij bij de kwalificatie al zien om voor de

Emma Le Blansch op het podium van de EK U18 in Rieti na haar overwinning bij het kogelstoten.
(foto's: Coen Schilderman)

medailles te gaan: met 16,76 realiseerde zij de beste prestatie. De finale werd een spannende. 17,35 was goed voor brons, 17,50 voor zilver en slechts 26 centimeter leverde het goud op. En die 17,76 werd gestoten door Emma. Een prachtige afsluiting van haar toernooi was het discuswerpen. Met 50,21 meter bereikte zij de finale en wist ze, dat deze afstand niet genoeg kon zijn voor een medaille. Dus opnieuw de focus op de wedstrijd en even de euforie rondom het goud op kogel vergeten. Ook nu weer een PR en haar 53,54 werd bekroond met een zilveren plak.

2. **Eljahro Philipsen** op de 110 meter horden. Dat hij dit jaar goed was wisten wij al.

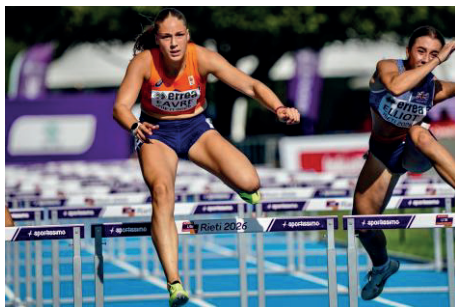

Eljahro Philipsen scheert over de horden in Rieti.

dat deze tijden geen uitschieters waren en liep hij opnieuw een mooie race, waarmee hij een 2^e plaats bereikte in 13,09. Er wordt wel eens gezegd: zilver win je niet, je verliest goud en dat geldt hier volledig. Je gaat dan wel naar huis met het Europese Record, maar dat hang je niet aan de muur. Sport is mooi, maar kan hard zijn.

3. **Fleur Favre** draaide een prima 7-kamp en won daarmee een bronzen plak met een totaal van 5822 punten, de beste prestatie aller tijden voor U18. Zij had in haar meerkamp geen enkel zwak onderdeel.

4. **Zeb Tesselaar** liep drie uitstekende 400 meters. In de series werd hij 2^e in 48,06, dezelfde plaats bereikte hij in halve finale, waarin hij zich verbeterde tot 47,36. In drie dagen 3x een 400 meter lopen is moeilijk, maar Zeb bewees fysiek en mentaal in goede conditie te zijn. Opnieuw een dik PR (47,04) in de finale en wat dan echt balen is was het feit, dat hij slechts 1/100 seconde van een bronzen plak verwijderd was. Zijn finaletijd was de

Fleur Favre verraste op de EK U18 op de zevenkamp.

beste aller tijden voor de 400 meter bij U18. Het PR van zijn grote broer Jeff is 47,13 (zie het artikel in de vorige Vriendenband)

5. **Julia Crins**, verspringen. Plaatste zich voor de finale met een sprong van 5,97, verbeterde in de finale haar PR tot 6,07 meter en kwam daarmee op een hele mooie 5^e plaats. Hoop dat Julia deze opgaande lijn verder kan doortrekken.

Conclusie:

Voor Nederland een prachtig toernooi met 1x goud, 2x zilver en 1x brons, vele persoonlijke records, atleten die op het juiste moment wisten te pieken en drie Nederlandse records (ik blijf ze toch zo noemen).

Toch nog iets vreemds

Vier dagen voordat het EK in Rieti begon was er in Haarlem een meerkampwedstrijd, georganiseerd door AV De Spartaan (omdat hun eigen baan totaal vernieuwd wordt) Tijdens de 7-kamp voor U18 won **Doutsen Leijenaar**, een 15-jarig talent dat bij het NK indoor 2026 voor U18 drie titels won (hoog, ver en 60 m horden) en bij het U18-Event in Dortmund bij het verspringen het maximale aantal punten voor Oranje binnen haalde. In dit indoorseizoen won Doutsen ook de meerkamptitel bij U18.

Op 12 juli in Haarlem won Doutsen haar 7-kamp met 5516 punten, een resultaat waarmee zij in Rieti een 7e plaats zou behalen. Maar Doutsen is geboren in 2011, dus één jaar te laat. Waarom is het dan wel toegestaan om aan nationale kampioenschappen deel te nemen en U18 Events met meerdere landen en niet aan het EK? Vreemd, zal wel aan mij liggen.

C-Spelen 2026

Dit jaar worden voor de 59e keer de nationale C-Spelen georganiseerd. AAC zal opnieuw honderden talenten ontvangen op het Sportpark Ookmeer. Eind juli 2026 waren er al 500 aanmeldingen binnen via atletiek.nu. Het evenement vindt plaats op 29 en 30 augustus en is jaarlijks het hoogtepunt voor deze leeftijdsgroep. Bij de vorige editie werden de 4 x 80 m meisjes en 4 x 100 m jongens vervangen door een 4 x 100 mixed estafette (voor clubteams). Op zaterdag en op zondag worden de C-Spelen afgesloten met een 4 x 300 m mixed estafette voor clubteams. Dit bleek een groot succes en zal ook dit jaar een spektakel worden.

Het Jeugdfonds ondersteunt deze Spelen (ik blijf het toch de m NK U16 noemen) graag en geeft voor iedere beste jaarprestatie een waardebon, naast een financiële ondersteuning voor de organisatie, waardoor er mogelijkheden geschapen worden voor een nog grotere deelname. Zeker de moeite waard om hier eens een kijkje te gaan nemen om vooral te zien, hoe prestaties en plezier daar op een mooie wijze gecombineerd worden.

Wim van der Krogt

Toeval bestaat niet. Of toch?

Europese kampioenschappen voor junioren werden voor het eerst in 1970 gehouden.

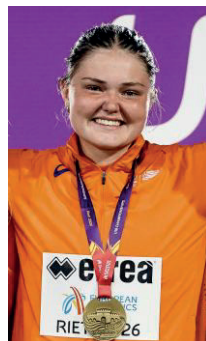

Corrie de Bruin. (foto: Jan-Pierre Durand; bron: AW nr. 8, 1995)

Onderscheid tussen U20- en U18-junioren werd toen nog niet gemaakt. Met goud voor Mieke van Doorn op hoogspringen zaten we er vanaf het begin goed bij. Het zou echter tot 1995 duren, voordat er door een Nederlandse een gouden plak werd veroverd bij het kogelstoten. Dat was Corrie de Bruin, die met een beste stoot van 17,76 m de concurrentie ver voor bleef.

Sinds 2016 kennen we een apart EK voor junioren tot 18 jaar. Raphael Bouju was in dat toernooi de eerste Nederlander die in 2018 goud won, op de 100 m. Het eerste goud ooit bij de

meisjes werd dit jaar veroverd door Emma Le Blanch bij het kogelstoten. En met wat voor afstand deed zij dat? Met 17,76 m! Ik geloof niet in hogere machten. Maar soms word je er haast toe gedwongen.

Emma Le Blanch.
(foto: Coen Schilderman)

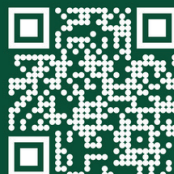
Piet Wijker

MAX4 HOME Specialist in tegels
sanitair & meer

Showroom:
Fabriekstraat 16-02
7005AR Doetinchem

Contact:
0314-745151
info@max4home.nl

Op zoek naar...

In tegenstelling tot de vorige aflevering van deze rubriek heb ik nu maar weinig reacties gekregen op de in de laatste Vriendenband gepubliceerde foto's. Waren ze ditmaal te moeilijk, zat de zomervakantie in de weg, lag iedereen op apegapen vanwege de hoge temperaturen? Feit is dat alleen Jannet van Noord reageerde, waardoor we toch weer wat oplossingen hebben weten te vinden voor de hier aan jullie voorgelegde puzzels. Jannet begint zo langzamerhand een onmisbare schakel te worden in onze zoektocht naar de identiteit van atleten die op Wikimedia Commons naamloos of onder verkeerde namen geportretteerd staan.

Foto 10

Bij de foto van het drietal dat had deelgenomen aan de NK korte cross in 1954 in IJmuiden ging ik ervan uit, dat we hier de drie op de foto hadden staan die bij de mannen de ereplaatsen hadden ingenomen. Een fout uitgangspunt zo bleek, toen Jannet kwam aanzetten met een polygoonfilmpje met een verslag van die wedstrijd. Een interessant filmpje overigens, dat het aanzien meer dan waard is. Aan het eind ervan kwam de

winnaar, Willy van Zeeland dus, vol in beeld en dat maakte één ding direct duidelijk, namelijk dat hij niet op de door ons gepubliceerde foto voorkwam. Conclusie: die foto betrof dus niet de eerste drie bij de mannen. Jannet voegde er ook nog een krantenberichtje (zie bijgaand) aan toe met een foto van winnaar Van Zeeland, die ons oordeel nog eens extra bevestigde.

Maar wie waren die drie dan wel? Welnu, uit het krantenberichtje bleek, dat ook de junioren in IJmuiden hun kampioenschap hadden uitgevochten. En daarbij waren twee HAC-leden bij de eerste drie geëindigd. Nu droeg op onze foto de atleet rechts een shirt met een HAC-embleem, dus ja, waren dit dan misschien die eerste drie junioren? Jannet stelde voor om die vraag 'ns voor te leggen aan iemand van HAC,

waarna ik op het idee kwam om onze penningmeester Hans van Kuijen hiernaar te vragen. Dat bleek een gouden greep. Want Hans had het boek in zijn bezit dat was uitgegeven ter ere van het 50-jarig jubileum van deze vereniging en wat trof hij daarin aan? Op pagina 41 exact dezelfde foto als die we hier onder de loop hadden liggen! De foto betreft een drietal HAC-atleten, te weten v.l.n.r. Albert van der Heijden, Martien van Wetten en Jan Ummels, die bij de junioren respectievelijk derde, tweede en vijfde waren geworden en daarmee voor het eerst in de historie van de Helmondse club bij de jongens het

Van Zeeland kampioen veldloop

(Van een onzer verslaggevers)
Met een overmacht een kampioen maandig heeft de Atleet Van Zeeland Zondag de Nederlandse veldlooptocht gewonnen in de heestige omgeving van Velen. Zijn enige concurrent, die het hem tof ver over de helft van het parcours lastig maakte, was zijn clubgenoot Van Seroos. Maar deze bleefverleed stiek bij een sprong over 'n dreef sloot en heendigde de strijd ontijdig.

Ook de strijd om de tweede plaats was ver voor het einde beslist. Het leek ooreenkomstig dat Van der Linden daarvoor de beste kans had, maar met het vorderen van de afstand bleef de race-indeling van Keesen achter.

Zonder noemenswaardige tegenstand rukte Peeters met een tuinsprint op naar de tweede plaats, waarna Van der Linden meer belangstelling had voor hetgen en achter hem gromde.

Daar was slow-starter Bobeldijk voldoende warmgepraaid en rukte op naar de derde plaats, de vijfde en zesde voor Verbaan en Koning overleed.

De verenigingslijst was eveneens voor AAC dat met 15 punten boog, 22 punten, rookte versloeg.

Uitslagen: Senioren: 1. Van Zeeland, AAC, Amstertan 16 min 14 sec.; 2. Peeters, DOS, Rotterdam 19:31.

VAN ZEELAND
„doormacht“.

16:29.4; 3. Van der Linden, Holland, Leiden 16:27.6; 4. Bobeldijk, HSG, Helmond 16:45; 5. Verbaan, Binnijk 16:46.8; 6. Koning, SVV, Denham 16:50.8.
Junioren: 1. Talour, Nurm, Groningen 10 min. 13.1 sec.; 2. Van Wetten, HAC, Helmond 10:57.2; 3. Van der Heijden, HAC, Helmond 10:58.2; 4. Peinder, DOS, Rotterdam 10:58.6; 5. Alldred, AAC, Amstertan 10:51.2; 6. Ommeis, HAC, Helmond 10:51.

clubkampioenschap hadden behaald. Waarmee een ingewikkeld lijkende zoektocht in één klap was opgelost. Wat een stukje eendrachtige samenwerking al niet kan opleveren!

Foto 11

De zoektocht naar de namen van de lopers op de 5000 m tijdens de 6-distriten ontmoeting in 1964 in Enschede was, in tegenstelling tot de vorige, een makkie. Dat Cees Clement het peloton aanvoerde, had ik al aangegeven. Het ging om de mannen erachter. Jannet van Noord gaf weer het antwoord, met een krantenberichtje uit Dagblad Tubantia van 13 juli 1964 als bewijs. Achter Clement zijn het achtereenvolgens Teun Ensing (Nurmi) en Jan Schooltink (Be Quick) die hem in zijn voetspoor volgen. Daar weer achter loopt een atleet met een Z op z'n shirt. Dat is dus een atleet uit Zeeland, die in het verslag alleen bij zijn achternaam Mulder wordt genoemd. In de ook weer door Jannet bij dit krantenverhaal geleverde foto (zie hiernaast) loopt diezelfde Mulder zelfs als derde achter Clement en Ensing. Nu ik eenmaal wist waar ik zoeken moest, vond ik in een AW nog een uitslag waarin een C. Mulder voorkwam. Dat lijkt mij dezelfde, maar verder zijn we niet meer gekomen. Al met al ook nu weer een uitkomst die meer heeft opgeleverd dan ik verwachtte.

Foto 12

De foto van de hoogspringer die zo ongeveer achter zijn eigen benen schuiling, leek een moeilijke, maar niet voor Jannet van Noord, die met een krantenberichtje kwam uit het Vrije Volk van 9-6-1969 plus een foto van Dave Hemery – want die was het dus – die zo te zien genomen is van dezelfde sprong, maar vanuit een andere hoek (zie bijgaand). Geen twijfel meer mogelijk, wat mij betreft.

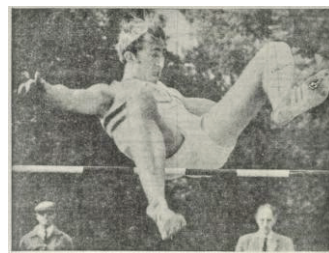

Foto 13

Op de foto van het groepje atleten tijdens de NK indoor in Leiden uit 1973 zijn geen reacties binnengekomen. De vraag wie we daar zien lopen en op welk onderdeel blijft dus open staan.

Goed, Jannet van Noord laat nog weten dat het niet haar ambitie is om steeds de eerste te zijn met haar reacties, maar dat ze het vooral belangrijk vindt, dat de feiten zorgvuldig worden gecontroleerd en dat het verhaal en de betrokken atleten zo goed mogelijk worden

gedocumenteerd. Daar ben ik het roerend mee eens. Intussen stel ik vast dat, als zij niet had gereageerd, wij geen steek waren opgeschoten met bovenstaande zoekfoto's. Dus ere wie eer toekomt en wat mij betreft is die haar van harte gegund.

Nieuwe zoekplaatjes

Foto 14: (foto van Daan Noske):

Deze foto van een viertal vrolijke atletes met een loensende mascotte is gemaakt op 14

augustus 1955 in Amsterdam. Er staat bij: 'Atletiek Nederland estafette, kampioen Amsterdam'. Dat is dus lekker duidelijk, maar niet heus. Betreft het hier nu het viertal dat kampioene werd bij de vrouwen (op de 4 x 100 m, naar ik aanneem), of is die aanduiding slechts bedoeld om aan te geven, dat deze foto is genomen tijdens de Nederlandse Estafettekampioenschappen van dat jaar? Dan kan het dus elke willekeurige estafetteploeg zijn. Ze kijken er echter allemaal erg vrolijk bij. Betekent dat dan, dat ze gewonnen hebben? Ze kunnen natuurlijk ook

'gewoon' een clubrecord hebben gelopen. En welke club is dit trouwens? Gezien het embleem met de H op hun shirt en die opvallende mascotte zou het antwoord te vinden moeten zijn. Wie biedt?

Foto 15: (foto van Erich Koch)

Alweer zo'n in een bocht genomen foto van Eric Koch, ditmaal genomen op 7 juli 1968 in Den Haag. Als titel staat erboven 'Nummer 16.17 Ger Udding en Bram Wassenaar'. Het is weer zo'n typisch voorbeeld van een foto uit een serie, waarvan alle foto's de titel van de eerste in de serie hebben meegekregen, gevolgd door een bestandsdeelnummer, in dit geval 921-4955. Daar hebben wij dus niks aan. Ik zou er graag wat aan willen doen door de namen van ten minste de eerste twee atleten die we hier zien, erboven te zetten. Voorop de bebaarde AAC-er die we eerder in Vriendenband nr. 1 in het rijtje achter Herman de Jong ook al zijn tegengekomen, maar die toen door niemand werd herkend. Hierbij dus een nieuwe poging. Ik ben benieuwd.

Piet Wijker

Vrienden fietsweekend

Fietsvrienden,

Informatie over het jaarlijkse fietsweekend.

Verzamelen op 5 september 2026 in Zuid-Holland dit jaar! We vinden elkaar in Theehuis Polderzicht, 3^e Barendrechtseweg 539 in Barendrecht, tussen 10 en 10:30 uur.

Na de koffie of thee met gebak al snel een pittige opdracht: we gaan de Heinenoordtunnel door! Het steilste deel omlaag kan per lift (zeker voor e-bikes aanbevolen!). De tunnel zelf is koud, net zoals in de grotten in Valkenburg of die van Spa, e.d. Het zwaarste deel omhoog kan zowel fietsend als weer per lift. Na een rit door oude dorpjes steken we per pont het Spui over en rijden voornamelijk langs de Oude Maas terug naar Barendrecht waar in Polderzicht de maaltijd wacht.

Ondanks de drukbebouwde en bevolkte Randstad, met zijn vele verkeersaders, komen we door heel wat natuurlijk groen landschap en rijden het meest op fietspaden.

Voor wie blijft: Barendrecht kent een Bastion Hotel en een Bed and Breakfast: De Gaanderij.

Zondag gaan we met de auto richting het oude centrum van Dordrecht. Fietsen nemen we mee, want van daaruit nemen we uiteindelijk afscheid van dat weekend.

Eenmaal in Dordt..., you will see!

Kun je vast laten weten, of je dat weekend er wil zijn? Bij voorbaat dank!

Hugo Tijsmans

tijsmans10@hetnet.nl , 06 2064 0268

Onze jarige Vrienden

(tussen haakjes de nieuwe leeftijd)

September 2026

2 Frans Dames (80)	20 Krista Aukema (59)
6 Ingrid van der Vinne-Lammertsma (59)	20 Melchert Kok (68)
8 Ron van der Steenhoven (62)	20 Janneke Roona-Bosma (63)
10 Jacqueline Harte (66)	22 Willeke Koppelaar-Majoor (84)
10 Peter Vergouwen (79)	22 Lydia Pietersen-Timmer (68)
11 Ria Hulsink (76)	22 Jolanda Visser (59)
12 Harry Peters (80)	23 Ton van Druten (98)
13 Frank van Ravensberg (66)	23 Roelof Veld (82)
14 Henk Brouwer (73)	26 Eric Roeske (66)
16 Mark Beelen (60)	28 Marcel Drost (57)
17 Ad de Jong (80)	28 Irene McGarry (64)
20 Pauline van den Berge (63)	30 Annie van de Kerkhof (74)

Oktober 2026

2 Fedde Zwanenburg (79)	26 Klaas Pollema (80)
3 Monique Jansen (48)	29 Babs van der Groep (88)
5 Marga Kortekaas (81)	30 Kay Schaafsma (66)
7 Joke Bijleveld (86)	30 Olga Commandeur (68)
12 Thea Martens-Evers (81)	31 Rob Janssen (66)
18 Jannet van Noord (64)	31 Marius Veenker (74)
23 Ans van Veenendaal-Kocken (73)	

DE VRIENDENBAND

opgericht 26 mei 1951

Bij verkeerde adressering:
Van Humboldtstraat 63
3514 GM Utrecht